

המרכז

לערבות הדדית

(ע"ר)

א' כסלו התשפ"ב | פרשת: תולדות | גליון 169 - שנה ד'

העלון מוקדש לע"נ מור סבינו:
יהודה בן מולא אברהם ואסתר זצ"ל

זמנים לשבת קודש: **תולדות.**

כניסה יציאה ר"ת

ירושלים: 17:57 17:22 16:31*

תל אביב: 17:53 17:19 16:28

חיפה: 17:53 17:19 16:28

בית שמש: 17:57 17:21 16:31

*לנוהגים 40 דק' בירושלים: 16:11.

הזמנים עפ"י לוח אור החיים - שעון חורף.

שימו לב: הוצאת העלון והפצתו, היום על דעת, שלא לעיין בו בשעת התפילה, וקריאת התורה.

מבט מהפרשה:

הסתכלות לחיים מפרשת השבוע.

הצבע האהוב

לאמיתו של דבר, יצחק אבינו ידע היטב מיהו עשיו בנו הבכור, ובכל זאת אהב אותו. אפשר להבין זאת עפ"י מעשה שהיה:

בחצרו של האדמו"ר ה'בית ישראל' מגור הסתובב חסיד שהיה צבוע. כאשר היה מגיע אל הרבי היה מתלבש כחסיד ומתנהג בקדושה וטהרה, אבל בביתו היה רחוק בהתנהגותו מחסידות ומקדושה. החסידים ידעו זאת, וכשראו שהרבי מגלה כלפיו יחס של חיבה, הדבר עורר אצלם תמיהה.

כאשר גדלו התאומים, ההבדל בהתנהגותם היה ניכר לכולם. יעקב היה איש תם, אוהב שלום ולומד תורה, אוהב את הבריות ומקרבם תחת כנפי השכינה. הוא למד תורה בישיבת שם ועבר ובבית מדרשו של אברהם סבו, והיה מתמיד גדול חכם וצדיק.

לעומתו, עשיו אחיו היה מלא מזימות רעות, עוסק כל ימיו בציד חיות וגם ב'ציד' של אנשים תמימים, שהיה מרמה אותם. כולם ידעו שעשיו חכם להרע ויש להתרחק ממנו, אולם עשיו ניסה להסתיר זאת מאביו. הוא ידע שאביו יצחק הוא איש קדוש וכולם רוצים להתברך מפיו, על כן הוא התאמץ למצוא חן בעיניו. הוא היה טורח הרבה בכיבוד אביו, מביא לו יין משובח ובשר טעים, ובכל פעם שהיה משרת את אביו, היה לובש את בגדיו היפים ביותר, עד אשר העידו חז"ל שמעולם לא היה אדם שכיבד את אביו כמו עשיו הרשע.

עשיו היה מעמיד פנים אצל אביו כאילו שהוא צדיק הלומד תורה ואיש טוב העושה צדקה. עשיו היה הולך מאחורי בית המדרש מקשיב כמה דקות להלכות הנלמדות והיה חוזר על הדברים לפני יצחק אביו, הוא היה "מחמיר" לעשר את המלח אפילו שהוא פטור ממעשרות וצד את אביו בפיו עד שנאמר: **וַיֵּאָהֱב יַצְחָק אֶת עֵשָׂו כִּי צִיד כִּפְיוֹ.**

ונשאלת השאלה: כיצד הצליח עשיו הרשע לרמות את יצחק אביו ולהעמיד פני צדיק? הרי צדיקים גדולים רואים על פרצופו של האדם העומד מולם אם צדיק הוא או רשע, וא"כ כיצד יתכן לומר על יצחק אבינו שטעה בעשיו?

" כיצד הצליח עשיו הרשע לרמות את יצחק אביו ולהעמיד פני צדיק? "

עד שפעם פנה הגבאי לרבי ואמר: "רבי, הרי הוא צבוע!"

אמר הרבי: "אני יודע שהוא צבוע, ואני אוהב את הצבע הזה!... יש בכך גם צד חיובי. תאר לעצמך שהיה בא אלי ואומר לי שאינו דתי, שרצונו לפרוק מעליו עול תורה ומצוות. מה יכולתי אז לעשות לו? הרי הייתי מאבד אותו ואת כל בני משפחתו לדורי דורות. אבל במצב הנוכחי, כל זמן שהוא מגיע אלי, את ילדיו ישלח לישיבות ותלמודי תורה וכך 'נרוויח', לפחות, את הילדים. לכן, 'את הצבע הזה אני אוהב!'..."

מאת: **שאלה ומקור**
לכא קת ישראל

המשך בעמ' 4

מוקדש להצלחת ידידנו: **ר' אביחי בן נעמה הי"ו** לברכה והצלחה אמיתית בכל מעשה ידיו, וזיווג הגון, אמן.

'סימנים עשה'

מיהו ה'ידיד מבטן'?

' בקיצע'ר '

קול יעקב וידי עשו

בזכות האהבה
לשמירת השבת

סיפור לשבת.

סגולה לברכה בעסקים

'פניני אוה"ח'.

ב"ה **ג'מ"ז**
לרכי זינים
בנשיאות הרב אייל עמרמי
שליט"א

גמרות שוטנשטיין,

וספרי טוש"ע.

החיים **עברנו לרח"ל**
יש **אבינועם ילין 11**

פלי: 054-844-86-83

או בקו המידע:

02-590-7438

בא להיות שותף בלימוד התורה

בשעות שהעולם נקוק לכך ביותר.

בהשתתפות בהחזקת שעת לימוד תורה או סדר לימוד במוצש"ק שמך יוזכר לתפילה באופן אישי בסיום הלימוד, מידי שבוע.

באפשרותך להקדיש את הלימוד להצלחתך, או להבדיל לע"נ יקר, חייג עכשיו: 052-7100-955.

עמו את התעודה. 'נראה להתיר', אמר היהודי, 'כך קבע הרב. ובכל זאת, הרי הרב לא חייב לעשות כן, ולבי חרד לנוכח המחשבה לשאת תעודה בשבת!' (יש לציין שלמעשה ראוי לכל אחד לנהוג כפי שמורה לו רבו.)

עכשיו, בעומדו לפני החיילים, לא הועילו כל טיעונו. בתוך שעה קלה כבר היו ומשפחתו על הרכב המשורין, הנושא אותם אל סיביר המאיימת - בני הקהילה הביטו ברכב המתרחק, ומחו דמעה של כאב. כך, בעיצומו של יום השבת, נתפס אחד מהם והושלך לסיביר, לנגד עיניהם הנדהמות. עיני היהודי שעל הרכב זלגו גם הן דמעות, דמעות של אושר על מסירות נפש למצות שמירת שבת, בכל מחיר שבעולם!

שנים חלפו, המלחמה האיומה הגיעה לקיצה. מתי מעט ניצלו מהתופת, אחד מעיר ושניים ממשפחה.

אחד מעיר, מאותה עיר, היה דווקא היהודי שהוגלה לסיביר. כשעלה ארצה, גילה לדאבונו כי כל הקהילה נכחדה, אנשים נשים וטף, לא נותר מהם שריד ופליט. איננו יודעים חשבונות שמים, על מה ולמה נכחדו קהילות יראות ושלמות בשנות המלחמה. אנו כן יודעים, שאותו יהודי בודד שלבו נחרד לנוכח המחשבה לחלל שבת בהיתר גמור - רק הוא ניצל!

בסלון ביתו בבני ברק, סיפר יהודי זה את הסיפור, לנגד עיניהם המרותקות של בניו ונכדיו, אשר ישבו סביב לו והאזינו בקשב.

'אינני בעל מופת', אמר אותו יהודי, 'רחוק מזה. אני יהודי פשוט. אבל הלב שלי שלא היה מסוגל לטלטל בשבת, הציל את חיי, הביא לי את הנחת המבורכת לה זכיתי. השבת ששמרתי עליה במסירות, היא שמרה עלי!' אמר, וניגב דמעה של אושר בהביטו אל יוצאי חלציו..

(הרב אשר קובלסקי - 'אור דוד')

ברחבי העיר יצא הכרוז, בשם שר הצבא: 'כל אחד מתושבי העיר, מחוייב לשאת על גופו את תעודתו המזהה. רוחות המלחמה, ריבוי הגייסות והמרגלים המצויים, מחייבים כי כל תושב העיר ישא עמו את תעודותיו, 24 שעות ביממה, 365 יום בשנה, ללא שום פשרות!'

הקהילה היהודית נכנסה ללחץ. בכל ימות השבוע אין בעיה לשאת את התעודות, וכולם יקפידו על כך. אך בשבת? הרי בשבת אסור לטלטל (במקומות ללא עירוב כשר), ואיך נוכל לשאת את התעודות עמנו ביום השבת?

ראשי הקהילה ניסו לדבר על לבו של שר הצבא, אך הוא בשלו. כל תושב ישא עליו את התעודות, ואין שום פשרה. מי שיימצא ללא תעודות - יוגלה לסיביר מייד! -- סיביר - - - עצם המילה העבירה צמרמורת. סיביר, ארץ גזירה אשר רוב באיה לא ישובו. מה עושים עכשיו?

חיש נשלח מברק, אל ביתו של אב"ד בנדין. בני הקהילה כתבו בקצרה: 'ילמדינו רבינו, בהיות ושר הצבא דורש מכל תושב לשאת את התעודות עמו, ואם לאו - אחת דתו לגלות בסיביר על סיכון החיים הכרוך בזה, האם אפשר להתיר לשאת את התעודות גם ביום השבת?'

תשובתו של הגאון הגיעה די מהר, אף היא בקצרה: 'נראה להתיר', קבע הרב, הן חשש פיקוח נפש בדבר!

שבת בבוקר. בני הקהילה מתכנסים לתפילת שחרית בבית הכנסת, עמוק בכיס, מתוך מטרה לא להרגיש אותה לפחות, תחובה התעודה. לפתע פרצו כוחות הצבא לבית הכנסת, וביקשו לראות מי ומי המתפללים.

הכל צעדו לפנייהם בסך, כאשר החיילים בוחנים את התעודות. ואז - למרבה החרדה, התברר שאחד מבני הקהילה לא היה מסוגל לטלטל

סגולות להצלחה בעסקים, ולזכות לברכה בדבר גם המנוי והמדוד'

מוקדש לזכות:

דניאל בן מה'ין, ואסתר בת יעל. - לרפוא"ש, זש"ק.

פניני אור החיים:

מתורתו של רבנו הק' ר' חיים בן עטר זיע"א

מתפלל על הצלחתו, ולכן בירכו ה' כפי תפילתו, והצליח פי מאה כמה שהשקיע.

ובפרשת פקודי שואל רבינו הקדוש האיך ספרו את נדבת המשכן שהביאו בני ישראל, והרי אין הברכה שורה בדבר המנוי???

ומתרחץ רבינו הקדוש וזה לשון קודשו: 'כי מנין זה אדרבה מנינו תביא הברכה, כי כל פרט שירבה במספר תגדיל הזכות, ותסובב הברכה למרבה, והטעם, להיותו של המשכן, עד כאן לשון קודשו.

כלומר: אם הספירה הוא לצורך מצוה אין בו חשש נזק, אלא אדרבה תביא לו ברכה, ולכן גם אם סופר ממונו כדי לתת מזה צדקה ומעשרות, יבוא לו ברכה מרובה בעזרת ה'.

[תולדות פ' כו פס' יב; פקודי פ' לח פס' כא; ראשון לציון, תענית דף ח ע' בן]

בפרשתנו מספרת התורה על הצלחתו ועשירותו של יצחק אבינו: 'ויַצְרַע יַצְחָק בְּאֶרֶץ הָהָא וַיִּמְצָא בִשְׂנָה הַהוּא מֵאָה שְׁעָרִים וַיְבָרְכֵהוּ ה' וְשׂוֹאֵל רַבִּינוּ הָאוֹר הַחַיִּים הַקְדוּשׁ מַה הַתּוֹסֶפֶת בְּמִילִים 'ויברכהו ה'???

ומתרחץ רבינו הקדוש שמכיון שאמרו חכמינו שבדבר שהוא מדוד וספור, המזיקים יכולים לשלוט ולפגוע, וכלשון חכמים 'אין הברכה שורה אלא בדבר הסמוי מן העין', אם כן כאן שנאמר מספר מזוייק של 'מאה שערים' יש חשש שיפגע, ולכן היה כאן ברכה מיוחדת מאת ה' שלא יהא שליטה על דבר המנוי.

ובספר 'ראשון לציון' מחדש רבינו הקדוש, שאם האדם מתפלל כראוי על עשירות והצלחה, הברכה שורה גם בדבר המדוד והמנוי, ולא רק שלא ינזק חס ושלום, אלא ימצא בו יותר ממה שהיה. וכמו כן, יצחק אבינו היה

	זוכים לסגולה לכל הישועות כמובא בספרים הקדושים. ונכנסים להגבלה חודשית על פריסים שווים.	נרשמים בטלפון: 02-5-696-515-515 שלושה <3 או במייל: ALONHLH@GMAIL.COM	אומרים בשולחן השבת את החידוש מרבנו האור החיים הק' (כל אחד לפי גילו והבנתו)	ב"ה מבצע 'ילדי אור החיים'
--	---	--	---	----------------------------------

לבריאות והצלחה:

דוד ראובן בן נלי נעכא. רבקה אפרת בת שרה. משה בן סוניה. אברהם בן דליה. יוסף אברהם בן טובה. נועה בת מזל פורטונה, - לזיווג הגון. דניאל בן מה'ין, אסתר בת יעל - לרפוא"ש, זש"ק.

יעל בת בתיה. אסתר הדסה בת אילנה. נועה בת אסתר הדסה. אליה שאל בן מיטל. אייל אליהו בן אילנה. סימה יוכבד בת רות סולטנה יהודית. שירלי בת דינה. ישי משה בן כוכבה. נתנאל אברהם בו כוכבה.

לע"נ:

עזת אסתר בת מרים. בוריה בוריס בן ספירה. יהודה אריה בן ר' צבי דוד ומינה. אברהם בבר חי בן שמחה אבלין. דניאל בן סעדה. מור בן מוזי מזל. יוסף בן משה וליאה. זכריה בן שלום. יוסף מרדכי בן תהילה שמחה.

מורנו ורבנו הגאון הגדול הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה. נלי נעכא בת רבקה פרומט. יהודה בן אסתר. ברוך פרג' בן יצחק ומרים. בתיה בת ראובן ופרחה. שרר שרה בת ר' יצחק ורחל.

ת.נ.צ.ב.ה.

איסור ספחים

רמב"ם הלכות מעשר (פ"ב ה"ה) שבאר את עונת המעשרות של כל מין ומין. (שמיטה פ"ד ה"ט)

הספחים נאסרו באכילה אבל בהנאה לא נאסרו, ולכן רשאי להריח בהם או למכרם לגוי וליהנות מהכסף. (שער המלך, מנחת שלמה, אור לציון. תצב) קטניות וירקות קפואים, אפילו לאחר זמן רב מהשמיטה, טוב להקפיד שתהיה השגחה עליהם, לכל יכשל באיסור ספחים שאסורים באכילה לעולם. ואולם מעיקר הדין רשאי לקנותם, כיון שהרוב אינן ספחים.

ספחים של גויים - אין איסור ספחים בקרקע של גוי, כיון שלא נאסרו הספחים אלא מפני הרמאים עוברי עבירה שזורעים בשביעית, והרי לגויים מותר לעבוד בקרקע בשביעית. ואפילו אם יהודי עבד בקרקע של הגוי, לא נאסרו הגידולים משום ספחים. (תצב)

(ע"פ בהלכה ובאגדה)

טעם האיסור - מחמת שהיו בזמנם אנשים רמאים שזורעים שדותיהם בשביעית בסתר, ואומרים שזורעים אלו גדלו מאליהם, לכך אסרו חכמים באכילה את כל הספחים [תבואה, קטניות וירקות], אפילו אותם שבאמת גדלו מאליהם, כגון שנפל זרע בשדה בשביעית.

ירקות - שזרעם בסוף השנה השישית והושרשו בשביעית, אסרום חכמים משום ספחים. אך אם הושרשו בשישית, לא אסרום חכמים ומותרים הם באכילה, וינהג בהם בקדושה. (תוספות, הרמב"ן, רבנו שמשון, הרא"ש, חזון איש, משנת יוסף, מנחת שלמה ועוד. קנט, תצ, תקה)

תבואה וקטניות - שזרעם בשישית, אם לא הגיעו ליעונת המעשרות בשישית אלא בשביעית, הרי הם באיסור ספחים. 'עונת המעשרות' היינו, שגדל עד שראוי לזרוע ממנו ויצמח, ובתבואה זמנה משגדלה שליש. ועיין

בסייעתא דשמיא

בקיצעיה:

חידוש קצר לשולחן השבת.

"הקול קול יעקב"

"הידיים ידי עשו"

(בראשית פרק כ"ז פסוק כ"ב)

בפרשה מסופר שיעקב התחפש לעשיו לקבל את הברכות מיצחק, וכשהגיע אליו, אמר יצחק "הקול קול יעקב, והידיים ידי עשיו".

אומר המגיד מדובנא, ישנם אנשים שעליהם נאמר "הקול קול יעקב" שבתפלה ותלמוד תורה מקפידים כהלכה, אבל "הידיים ידי עשיו" שכאשר יש בידם לקיים מצות צדקה או גמילות חסדים הם קופצים את ידיהם.

צריכים לדעת, אומר המגיד מדובנא שזה בלי זה לא שוה, אלא צריך גם תורה וגם גמילות חסדים - צדקה.

(מיד מלכים')

עשו ונמרוד

מעניין לדעת.

פעם אחת, כאשר עשיו הלך לצוד, הוא הבחין בצבי יפה וגדול במיוחד. הוא רדף אחריו עד שהגיע לשדה ושם פגש את נמרוד הרשע שהיה לבוש בגדי חמודות. היו אלו כתנות העור אשר הקב"ה עשה לאדם הראשון.

נמרוד ראה את עשיו, כעס עליו ואמר לו שאדם אינו רשאי לצוד בשדות שלו. עשיו הרשע התווכח אתו ולבסוף קבעו יום למלחמה.

עשיו אמנם היה חמום מח אך לא היה טיפש. הוא התייעץ עם אחיו יעקב שאמר לו: "כל זמן שעשיו לבוש בבגדי החמודות של אדם הראשון לא תוכל לו, עליך למצוא תחבולה כיצד לגרום לו לפשוט את בגדיו...".

ביום המיועד לקרב, ניגש עשיו לנמרוד ואמר לו: "אין זו גבורה וחכמה לגיבור כמותך לבוא אלי למלחמה לבוש בבגדי מלחמה... אני בסך הכל בחור צעיר שלא מלומד במלחמה, בוא נראה אותך גבר נלחם עמי בלי בגדיך המיוחדים!"

נמרוד הרשע שהיה גם רודף כבוד, הרגיש שעשיו צודק בטענתו, ואין זה כבוד לנמרוד גיבור הצייד, להילחם בעשיו באופן כזה, ולכן למען הצדק, ההגינות ובעיקר הכבוד, נמרוד הסיר מעליו את בגדי החמודות, ואז עשיו בא בזריזות לקח את בגדי נמרוד, לבשם והרג אותו.

(באר יעקב עפ"י ר' חיים פלטיאל ו'דעת זקנים')

איכוביקס פיוץ או
ההצ'אמה האופן
כאלו?

מכיל
חוסק?

מכרז?
מכרז?

אהוצ'אט עיין הכל העופקט ע"פ מקורות חז"ל

חייג: 052-7100-955

והעז"ה נהפך בהשורות טובות

למה עשיו ביקש מיעקב: הלעיטני נא מן האדם הזה.

למה דיוקא הלעיטני?!

תשובה: הוא רצה לחסוך את הצלחת והכף של "החד פעמי....."
וזה מה שאומר לו עשיו "כי עיף אנכי" - ואין לי כח לשטוף כלים רגילים.

תודה לר' אלעזר כהן הי"ו על שליחת הבדיחות.

ידיד מבטן

סימנים עֵשׂוּה:

רמזים נאים בדברי חז"ל הקדושים
מאת הרב חננאל עמר שכיט"א

כתב בס' אורחות חיים (הלכות מילה): ידיד מבטן זה יצחק שהיה ידידו של הב"ה ונתקדש בבטן שהיתה הורתו ולידתו בקדושה שהרי היה אברהם אביו נמול כשבא המלאך לבשר את שרה מה שלא היה כן כשנולד ישמעאל.

וסימן לדבר "ואת בריתי אקים את יצחק"

אקים נוטריקון: אשר קדש ידיד מבטן.

וכך מפורש ברש"י ז"ל ד' ידיד מבטן' היינו יצחק שנתקדש מן הבטן, אבל רבינו תם ז"ל כתב שזהו אברהם כדרשינן מה לידידי בביתי זה אברהם כדאיתא בפרק כל המנחות באות מצה (מנחות נ"ג ב').

ויש מפרשים 'קידש ידיד מבטן' זה יעקב, דכתיב "ואהב את יעקב", והוא מקודש מבטן, דכתיב "ושני לאומים ממעיך יפרדו" - זה לצדקו וזה לרשעו. ויש מפרשים שנולד יעקב מהול.

לתגובות וכן להשיג את ספרי הרב ניתן לפנות בפלאפון:

050-4166-339. או במיל: k0504166339@gmail.com

חידה של פרשה:

חידה לפרשה עפ"י רש"י והפסוקים.
בעריכת הרב ישראל בראורין שליט"א.

בין הפותרים נכונה תערך הגרלה על:
עניבה יוקרתית
מתנת בוטיק האופנה 'דיוויס'
מלכי ישראל 8 ימים

DAVIS
Davis
דיוויס. בוטיק אופנה לגבר

פתרונות ניתן לשלוח עד ליום רביעי.

במייל: ALONHLH@gmail.com או בטלפון: 02-5-696-515.

בעמדות "נדרים פלוס": באמצעות "שלח הודעה".

יש להשאיר תשובה מלאה בצירוף שם הפותר, והיכן קיבלתם את העלון.

מראות רעות שזוזתה אם יעקב אשר יארעו בעתיד.
זוזה וכתב והתפלל עליהם גם המלך הוזסיד.
הרמוז במקרא תמצא בקטנה, לעומת המלך בהגדרה.
לפתרון כתב הזוידה, פנה לשוכן בקרבת רש"י, פוסק
הגדול בהלכה.
זכור באר כל מושג ומסר וכוונה.

זהו!!!

החידה מפרשת וירא:

תחילה, אמנם דברנו נשמעו יחד.
אך כל אחד מדבר שליחותו רק הוא פעל בלבד.
ללמד שמלמעלה לא יטילו שליחות.
אלא לכל ענין בפני עצמו לחוד.
הידעת על איזה ענין מדובר?
והבא ראייה מרש"י שאכן כך הנהוג עליו מסופר.

הזוכה:
חיים דודי
הי"ו.

פתרון החידה מפרשת וירא: (בראשית פרק י"ח פסוק ב' רש"י)

"שלשה אנשים": אחד לבשר את שרה, ואחד להפוך את סדום, ואחד לרפאות את אברהם, שאין מלאך אחד עושה שתי שליחות (ב"ר ג, ב), תדע לך שכן, כל הפרשה הוא מזכירן בלשון רבים, ויאכלו, ויאמרו אליו, ובבשורה נאמר ויאמר שוב אשוב אליך, ובהפיכת סדום הוא אומר כי לא אוכל לעשות דבר לבלתי הפכי, ורפאל שרפא את אברהם הלך משם להציל את לוט (ב"ר שם), הוא שנאמר ויהי כהוציאם אותם החוצה ויאמר המלט על נפשך, למדת שהאחד היה מציל:

המשך 'מבט מפרשה מעמ' 1.

כל זמן שבחור מחפש להיות בסדר, מרגיש לא נעים ומנסה להראות כצדיק, יש ממנו תקווה, כי הגם שבסתר הוא אינו נוהג כשורה, הרי לפחות בגלוי הוא עדיין שומר על גבול מסוים של התנהגות ראויה. אם היה מגיע חלילה למצב שאין לו מה להפסיד, היה פורק עול בראש כל חצות.

רק כששומר האב על כבוד בנו, אע"פ שמצבו הרוחני ידוע לו, שווה לבן לכל הפחות לחבוש כפה ליד אביו ולא לפרוק עול באופן מוחלט.

יצחק אבינו ערך לעצמו חשבון, הרי יודע אני בדיוק מיהו עשוי, אך כל זמן שאני נותן לו את התחושה שאני אוהב אותו, ושהוא צדיק, לכל הפחות הוא שומר כשרות והכפה עדיין על ראשו. לעומת זאת, אם לא אתן לו את הכבוד הזה, ואף לא אראה לו שאני מחזיק ממנו, הוא יפרוק עול ויעבור על כל האיסורים שבתורה. (עפ"י הרב לווינשטיין)

מסופר על הצדיק רבי מאיר מפרמישלקן, שאמר פעם באוזני חסידיו: "למורי ורבי, רבי חיים מצ'רנוביץ, בעל 'באר מים חיים', היה בן שלא הלך בדרך הישר. אולם רבי חיים לא הרחיק בן זה מעל פניו, ולמרות העובדה ששר מדרך האבות, דאג רבי חיים לכל צרכיו, בדיוק כפי שנהג עם שאר ילדיו. וכך היה אומר רבי חיים: "רבונו של עולם! יהי רצון, שתתנהג עם בניך במידת הרחמים כפי שאני הקטן נוהג עם בני. אף לי בן ששר מדרך הישר, ובכל זאת אני מרחם עליו ומספק לו את כל צרכיו".

רבי מאיר הפסיק לרגע את שטף דיבורו ואח"כ הוסיף ואמר: "לעניות דעתי, מרמזת על כך התורה בכתוב 'וַיֵּאָהֵב יַצְחָק אֶת עֵשָׂו כִּי צִידָא קָפוּי', יצחק אבינו צפה ברוח הקודש שלעתיד לבוא יפנה אליו הקב"ה בטענה קשה: "בניך חטאו לי", והוא יצטרך ללמד עליהם זכות. לכן הקדים יצחק אבינו תרופה למכה ככתוב "ויאהב יצחק את עשיו" - כדי שתהיה לו אח"כ טענה מזומנת בפיו להשיב לקב"ה: "הנה גם אני אהבתי את בני, אע"פ שהיה זה עשיו הרשע..."

(ע"פ 'באר יעקב')

לקבלת העלון מידי שבוע בפורמט דיגיטלי, ולתגובות, ניתן

לפנות במייל: ALONHLH@GMAIL.COM

או בהודעת וואצאפ למספר: 052-7100-955.

לתגובות והארות ניתן להשאיר הודעה בקו המערכת:

02-5-696-515 שלוחה 3 < 3

"ונקדשתי בתוך בני ישראל"

כתב המשנ"ב (סימן קכ"ה סעיף קטן ד'): וצריך לכוון ביותר בקדושה לקדש את השם יתברך, ובזכות זה ישרה עליו השם יתברך קדושה מלמעלה, ויכון לקיים הפסוק: "ונקדשתי בתוך בני ישראל", והאר"י ז"ל היה מזהיר מאד על זה.

יש לומר שבכל פעם שמקיים מצות "ונקדשתי בתוך בני ישראל", בין באמירת יהא שמייה רבה בקדיש, ובין בכל קידוש שם שמים ברבים, יש לכוון לקיים הפסוק: "ונקדשתי בתוך בני ישראל", שמצוות צריכות כונה ובפרט במצוות דאורייתא, (ע"י בשלחן ערוך סימן ס' סעיף ג' ובפסוקים שם) ואפשר שגם בצנעא מקיים מצות "ונקדשתי", וצריך לכוון גם אז שמקיים מצוה זו.

ועל ידי שמקיים מצות "ונקדשתי" בשלמות ובכוונה, ישרה עליו השם יתברך קדושה מלמעלה, וכמו שכתב שם, שהרי בסוף הפסוק "ונקדשתי" כתוב אני ה' מקדשכם", שעל ידי שמקיים מצות "ונקדשתי" ה' מקדשם, שהרי הוא קדוש וקדשו אותו, ולכן ה' ממשיך עליהם קדושה והם מתעלים.

(המקדש שמו ברבים)

מאז ברקא

רב קווי: 1599-578-946

בני ברק: ר' עקיבא 52 בפסאג' | ירושלים | אלעד | ביתר עילית
מודיעין עילית | בית שמש | אשדוד | נתיבות | חיפה

ניתן לתרום בכל עמדות 'נדרים פלוס'

ע"ש: 'המרכז לערבות הדדית'

או ב'נדרים פון': 03-763-0585.

שלוחה: 6500.

העלון יוצא לאור בסיעתא דשמיא ע"י ארגון תורה וחסד:

"המרכז לערבות הדדית" 580646396 (ע"ר): רח' חנה 1. ירושלים.

טלפון: 052-7100-955 / 02-5-696-515. מייל: HLA580646396@gmail.com

פרטי חשבון: בנק דיסקונט-11 סניף: 64, מ"ח: 155024.

